

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: D. S. (dříve B.), narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,
proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021, č. j. KUUK/084433/2021/DS/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021, č. j. KUUK/084433/2021/DS/Zvo, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice (dále jen „magistrát“) ze dne 26. 1. 2021, č. j. MgMT/008876/2021, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 11. 5. 2018 byl potvrzen. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadeným rozhodnutím, resp. postupem správního orgánu, byl zkrácen na svých právech tak, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Toto tvrzení dále upřesnil tím, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. V daném ohledu pak žalobce poukázal na to, že v rámci předmětného řízení předložil rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, z nichž vyplývá jejich ustálená rozhodovací praxe týkající se nezpůsobilosti podkladů pro provedení záznamu bodů v bodové evidenci řidiče. K tomu žalobce odkázal na rozhodnutí (pozn. soudu - blíže nespecifikovaných správních orgánů) ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, a ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020. V návaznosti na to pak žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje shora odkazovaným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Dále žalobce uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče s tím, že oznámení od příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnávána s odpovídajícím rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce upozornil, že rozhodnutí i přes specifickou povahu řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a bylo z něj zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce zmínil rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, které nejsou dle jeho názoru v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je dle jeho názoru zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce přitom nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. V návaznosti na shora uvedené žalobce namítl, že z vydaného rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, jakého jednání se měl přestupce dopustit, a to s odkazem na popis jednání v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti. Podstatnou náležitostí je též kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Žalobce dále uvedl, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
5. Konkrétně k pokutovému bloku ze dne 11. 5. 2018 pak žalobce uvedl, že v kolonce č. 5 nebylo jednoznačně specifikováno místo spáchání přestupku, přičemž z popisu skutku nevyplývá ani jednoznačná skutková podstata, resp. její propojení se zákonnou povinností, která měla být porušena. V kolonce č. 6 předmětného bloku je poté právní kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě, přičemž tak vzniká pochybnost i o oprávněnosti uložené sankce. Nadto jsou dle žalobce předmětné údaje nečitelné. V kolonce č. 7 nadepsaného bloku je zároveň uvedeno, že protiprávní jednání bylo spácháno úmyslně, což ovšem v učiněném rozhodnutí nebylo jakkoliv prokazováno, když ke spáchání přestupku stačí zavinění z nedbalosti. K tomu žalobce obsáhle odcitoval rozhodnutí (pozn. soudu – blíže neurčené) správního orgánu v obdobné věci.
6. Souhrnně pak žalobce namítl, že přestupky v pokutových blocích nejsou vymezeny individualizovaným popisem jednání, a tudíž nejsou způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. V tomto směru též odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Dále uvedl, že se v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelně vypořádal s veškerou argumentací žalobce, přičemž též zohlednil specifika projednávaného případu. Odkázal-li pak žalobce na rozhodnutí připojená k jím činěným podáním ve věci, nic takového se ze spisové dokumentace dle žalovaného nepodává. V napadeném rozhodnutí se žalovaný také zabýval náležitostmi samotných pokutových bloků, nikoliv pouze oznámeními přestupku. Námitky žalobce jsou přitom dle názoru žalovaného pouze obecné a nekonkrétní. K samotnému řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů žalovaný odkázal i na obsáhlou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Poté žalovaný konstatoval, že všechny dotčené pokutové bloky odpovídají zákonným a judikатурním požadavkům na jejich obsah a jsou plně přezkoumatelné. Stejně tak je dle žalovaného třeba hodnotit i ve vztahu ke konkrétně žalobcem odkazovanému pokutovému bloku ze dne 11. 5. 2018. Žalovaný tak uzavřel, že žalobci byly body zaznamenány oprávněně, a to na základě způsobilých podkladů pro zápis bodů. V daném řízení bylo zároveň postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 21. 5. 2018, č. j. OSA-ŘP/2018/BH-41/Ša, který byl žalobci doručen dne 23. 5. 2018, oznámil Magistrát města Teplice, že ke dni 11. 5. 2018 žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Vyhotoven byl také výpis z bodového hodnocení řidiče obsahující historii bodového hodnocení žalobce. Dne 28. 5. 2018 podal žalobce námitku proti záznamům bodů. Magistrát si následně vyžádal kopie veškerých dotčených pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních.
11. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů přitom byly pokutové bloky vydané dne 21. 3. 2017, 30. 5. 2017, 23. 6. 2017, 9. 7. 2017 a 11. 5. 2018, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku.
12. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPU-61712/PŘ-2017-040007 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 21. 3. 2017, série JL/2015, č. L 0653051, na částku 300 Kč, soud zjistil, že žalobce (identifikovaný jménem a příjmením, rodným číslem, adresou pobytu a číslem občanského průkazu) jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ nebyl dne 21. 3. 2017 v 9:35 hod. v ulici Pohraniční stráž u domu č. p. „X“ v Dubí (směr Litvínov) za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a tím porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Z bloku na pokutu se též podává místo a datum jeho vydání, jakož i oprávněná úřední osoba. Obsah bloku na pokutu přitom plně odpovídá skutečností uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
13. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPU-113405/PŘ-2017-040906 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 30. 5. 2017, série JL/2015, č. L 0641271, na částku 300 Kč, soud zjistil, že žalobce (identifikovaný jménem a příjmením, rodným číslem, adresou pobytu a číslem řidičského průkazu) jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ dne 30. 5. 2017 v 10:50 hod. na napojení na silnici I/8 směr Dubí z ulice Hřbitovní v Teplicích za jízdy držel v ruce mobilní telefon, a tím porušil povinnost stanovenou v § 7

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Z bloku na pokutu se též podává místo a datum jeho vydání, jakož i oprávněná úřední osoba, včetně služebního čísla. Obsah bloku na pokutu přitom plně odpovídá skutečnostem uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.

14. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPÚ-130652/PŘ-2017-040964 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 23. 6. 2017, série JL/2015, č. L 0639814, na částku 200 Kč, soud zjistil, že žalobce (identifikovaný jménem a příjmením, rodným číslem, adresou pobytu a číslem řidičského průkazu) jako řidič osobního automobilu registrační značky „X“ nebyl dne 23. 6. 2017 ve 21:45 hod. v ulici Alejní „X“ v Teplicích za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a tím porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Z bloku na pokutu se též podává místo a datum jeho vydání, jakož i oprávněná úřední osoba, včetně služebního čísla. Obsah bloku na pokutu přitom plně odpovídá skutečnostem uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
15. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPÚ-140226/PŘ-2017-040906 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 9. 7. 2017, série AC/2017, č. C 0252352, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobce (identifikovaný jménem a příjmením, datem narození, adresou pobytu a číslem řidičského průkazu) jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ nebyl dne 9. 7. 2017 ve 13:40 hod. u kapličky v Hrobě-Křižanově za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a tím porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Z bloku na pokutu se též podává místo a datum jeho vydání, jakož i oprávněná úřední osoba, včetně služebního čísla. Obsah bloku na pokutu přitom plně odpovídá skutečnostem uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
16. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. OBP-R21/2018 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 11. 5. 2018, č. B 0093408, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobci (identifikovanému jménem a příjmením, datem narození, adresou pobytu a číslem občanského průkazu) jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ dne 11. 5. 2018 ve 13:35 hod. v ulici Tyršova v Oseku, kde byla stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, byla naměřena rychlost 60 km/h, po odečtení odchylky měřícího zařízení tedy 57 km/h, čímž žalobce porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, přičemž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Z bloku na pokutu se též podává místo a datum jeho vydání, jakož i oprávněná úřední osoba, včetně služebního čísla. Obsah bloku na pokutu přitom plně odpovídá skutečnostem uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
17. Žalobci bylo následně umožněno seznámit se s veškerými podklady pro vydání rozhodnutí, jakož i s historií jeho bodového hodnocení, přičemž měl možnost se ve věci též vyjádřit. Poté rozhodnutím ze dne 26. 1. 2021, č. j. MgMT/008876/2021, magistrát ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce proti provedeným záznamům 12 bodů jako neodůvodněné. Proti tomuto rozhodnutí následně podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
18. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předloženými důkazními prostředky. Těmto tvrzením žalobce však soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval zejména na rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech, z nichž je dle jeho názoru zřejmé, že se tyto správní orgány zabývaly kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, přičemž je označily za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud pak v řešeném případě pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky žalobce, a to včetně tvrzení poukazujícího právě na rozhodnutí správních orgánů v obdobných věcech. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 10 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že odkaz žalobce na tato správní rozhodnutí je v řešené věci nepřipadným, neboť žalovaný vychází při svém rozhodování ze zákonů, jiných právních předpisů a případně soudní judikatury, přičemž mu v žádném případě nepřisluší opírat své rozhodnutí o rozhodnutí jiných správních orgánů, jelikož každý jednotlivý případ má své zvláštnosti. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Podstatné přitom je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, která přestupce porušil. Z doložených kopií pokutových bloků tak bylo dle konstatování žalovaného zřejmé, že jednání žalobce bylo vždy identifikováno dostatečně přesně, přičemž tak bylo možné jeho podřazení dle zákona a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů. Z uvedeného tak podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi správních orgánů vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem poukazovaná rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

19. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

20. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je pak předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
21. V případě námitek proti zaznamenání bodů tak může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
22. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že *„[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“* Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
23. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek uplatněných žalobcem ve věci. Ten zpochybnil záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 21. 3. 2017, 30. 5. 2017, 23. 6. 2017, 9. 7. 2017 a 11. 5. 2018. Soud přitom shledal, že údaje zaznamenané na všech Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyžádaných pokutových blocích zcela odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.

24. Jak už bylo dříve uvedeno, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal, přičemž ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
25. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body mimo jiné za přestupky spáchané ve dnech 21. 3. 2017, 30. 5. 2017, 23. 6. 2017, 9. 7. 2017 a 11. 5. 2018. Soud tudíž prostudoval příslušné (žalobcem namítané) pokutové bloky a shledal, že je v nich žalobce jako přestupce jednoznačně identifikován, uveden je také stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován. Obsažena je též vždy totožnost oprávněné úřední osoby, včetně služebního čísla, místo i datum vydání bloku. Každý pokutový blok je poté stvrzen podpisem žalobce.
26. Nejvyšší správní soud přitom již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, vyslovil, že *„[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým (...) odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, (...) [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*
27. V nyní posuzovaném případě soud neshledal žádný důvod, pro který by se měl od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37, jakkoliv odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech dotčených pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že najisto umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů. Jinými slovy, v dané věci hodnocené pokutové bloky po obsahové Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stránce zcela vyhověly nárokům, které na ně klade výše odkazovaná rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu.

28. Soud přitom nad rámec uvedeného zdůrazňuje, že popis skutku, konkrétně v žalobcem namítaném bloku na pokutu ze dne 11. 5. 2018, je jednak slovy dostatečně specifikován a jednak mu odpovídá i odkaz na spáchaný přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Současně je pro potřeby blokového řízení dostatečně určité vymezeno i místo a čas spáchání přestupku - tj. v ulici Tyršova v obci Osek, dne 11. 5. 2018 ve 13:35 hodin, přičemž konkrétní místo je zcela zřejmé i z výstupu (fotodokumentace) z měřícího zařízení. Ztotožněna byla nepochybně i osoba žalobce jako přestupce. Zcela zřejmá je též výše uložené sankce, jakož i místo vydání rozhodnutí a údaje o oprávněné osobě. Zřetelný je rovněž podpis přestupce, jehož totožnost byla mj. ověřena osobním dokladem (občanským průkazem) uvedeného čísla. Ani v tomto konkrétním případě se žalobce na místě učiněnému zjištění a právní kvalifikaci přestupku nijak nebránil, ač tak nepochybně mohl učinit, přičemž blok na pokutu podepsal. Tento pokutový blok je zároveň dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný. Z předmětného bloku je také patrné přeškrtnutí nehodící se varianty týkající se zavinění. Je tak jasné, že ve věci bylo shledáno zavinění ve formě úmyslu. Námitku žalobce, že zavinění nebylo ve věci prokazováno, což činí dotčený pokutový blok nepřezkoumatelným, pak soud vyhodnotil nedůvodnou. K tomu je nutno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2013, č. j. 9 As 125/2012-33, v němž bylo konstatováno, že *„[s]tvrzením převzetí pokutového bloku obviněný z přestupku souhlasí s vyřízením věci v blokovém řízení. Podpis obviněného na pokutovém bloku potvrzuje jeho zavinění za přestupek a dále i veškeré zde uvedené skutečnosti, tj. zejména, že přestupek byl spolehlivě zjištěn, odpovídá zde uvedenému popisu.“* Ostatně, ani případná absence uvedení formy zavinění by bez dalšího nezpůsobila nezákonnost dotčeného pokutového bloku, neboť s ohledem na znění zákona postačuje spáchání přestupku alespoň z nedbalosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 348/2017-38). Současně je v kontextu daného přestupkového jednání, resp. jeho charakteru, případným upozornit i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2018, č. j. 2 As 67/2018-42, ze kterého se podává, že *„[j]estliže se pachatel dopustí přestupku, který spočívá v překročení nejvyšší dovolené rychlosti významným způsobem, lze za běžných okolností obvykle implicitně dovodit, že si na základě svých zkušeností řidiče motorového vozidla a znalostí, jež musel nutně nabýt pro získání řidičského oprávnění, musel být jako účastník silničního provozu vědom, že tímto svým jednáním ohrožuje zájmy chráněné zákonem, jako je ochrana života, zdraví či majetku účastníků silničního provozu. V tomto případě tak dle Nejvyššího správního soudu zpravidla nepůjde o nevědomou nedbalost (kdy pachatel neví, že ohrožuje chráněný zájem, ale vědět to má), neboť na základě zkušenosti řidiče lze u pachatele důvodně předpokládat (a vyžadovat) schopnost rozpoznat protiprávní jednání ohrožující účastníky silničního provozu; tedy jde o zavinění úmyslné či vědomě nedbalostní.“* (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 As 232/2018-41).
29. Z veškerých žalobcem namítaných pokutových bloků je tedy ve věci jednoznačně seznatelné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Z obsahu pokutových bloků též vyplývá, že se žalobce jednotlivých přestupků dopustil na veřejných komunikacích, neboť je vždy uvedeno konkrétní místo - ulice. V pokutových blocích je

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedeno i datum a čas spáchání přestupků. Všechny bloky obsahují základní popis přestupkových jednání a dále i odkaz na příslušné porušení ustanovení zákona o silničním provozu, resp. označení přestupku, který byl spáchán. Veškeré bloky na pokutu jsou též naprosto čitelné a srozumitelné, přičemž tak v kontextu nadepsaných skutečností nelze přisvědčit obecným, resp. univerzálním, námitkám žalobce stran obsahu pokutových bloků, které se naprosto mívají se skutečnostmi plynoucími ze samotného správního spisu.

30. Vzhledem k dotčené právní úpravě a výše citované konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu tudíž zdejší soud neshledal, že by některé z nadepsaných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifickou povahu blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě, soud opětovně zdůrazňuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě shora odkazovaných pokutových bloků dle hodnocení soudu splněny.
31. Dle přílohy zákona o silničním provozu se pak za jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec zaznamenají v registru řidičů 2 body, za porušení povinnosti být za jízdy připoután se zaznamenají v registru řidičů 3 body a za držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla 2 body. Ve smyslu přílohy k zákonu o silničním provozu tak byly žalobci za každý z výše uvedených přestupků přičteny body následovně: za přestupek ze dne 21. 3. 2017 – 3 body, za přestupek ze dne 30. 5. 2017 – 2 body, za přestupek ze dne 23. 6. 2017 – 3 body, za přestupek ze dne 9. 7. 2017 – 3 body a za přestupek ze dne 11. 5. 2018 – 2 body. Žalobce tak celkem dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, jejichž dosažení řidič pozbývá řidičské oprávnění ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.
32. Žalobce v žalobě také zpochybnil argument žalovaného, že jako přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal sám přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud plně odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobkyně nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobkyně převzala odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobkyně stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

právní moci pokutového bloku tak žalobkyně rovněž vědomě vstoupila do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měla žalobkyně jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměla projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měla využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobkyně nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 4. 10. 2018, č. j. 9 As 149/2018-44, ze dne 27. 3. 2019, č. j. 1 As 61/2019-24 a ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37).

33. V tomto kontextu tedy soud zdůrazňuje, že na předmětné pokutové bloky je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V dané věci přitom nebyly pokutové bloky zrušeny. Soud proto s ohledem na veškeré shora uvedené skutečnosti uzavírá, že se magistrát i žalovaný posuzovaným případem zabývali zcela dostatečně, přičemž vzali v potaz všechny rozhodné skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu.
34. Upozornil-li žalobce také na zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2020, č. j. 15 A 302/2017-41). Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci najisto dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní a plně přílehlavou judikaturou Nejvyššího správního soudu, přičemž zároveň v souladu s ní i rozhodl. Zdejší soud proto shledal, že postupem žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, přičemž nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že jiné správní orgány rozhodují v podobných případech odlišně než žalovaný, tak nepředstavuje dle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 366/2018-40, ze dne 14. 2. 2018, č. j. 6 As 190/2017-45, či ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 As 195/2020-37).
35. Předmětné záznamy bodů žalobce v registru řidičů tedy byly provedeny plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích (blokových pokut), která jsou plně způsobilým podkladem pro záznam bodů. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

36. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tudíž žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. rozsudku ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a soud tak vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. listopadu 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.